

אבל כך אמר משה, דרזהacha שונמף לי נקראת אפה, משים שאין לה פרדה מפה. ה' שלשה נאחזה בישראל. אם אפה (תשימים מהעלאם) לשמדו בעולם, הרי ה' של השם הזה שאחיזה בהם מעברת מפניהם, אם כך את עשה לי - שה',

עקר הר שם הזה, העקר. ועל זה אמר יהושע אחר כה, (יהושע) ומה תעשה לשם הגדל. שהרי ודיי שם זה עקר ויסוד הכל, אפה הוא ה'. ומשה, אף על גב שהקדוש ברוך הוא לא אמר לו כה, ידע שה בונה מלא וחתטא גורם. ואפה אל פירא עבדי יעקב וגוי, הכל אחד. כי אפה אני, הרי בארכנו כי אפי אפה לא בתוב, אלא כי אפה אני. כי עשה כלה בכל הגוים, בכל הגוים עשה כלה כלה.

רב המנוח הראשון אמר, לתק מצורות ישאל מפני טוב ובכמה תועלות גרמו להם. רפין של שאר העמים מפני רעות גרמו להם. לתק מצורות ישראל גורם להם. רפין של שאר העמים גורם להם רפין ורע, וזהו כלה. וכן ראי להם, שהרי כל רפין בלי לתק שהיה להם בעולם הזה, גורם להם רפין אחר כה בלי לתק. כלה. (ישעה כה) כי כלה וחותרת שמעתי. כי עשה כלה. כלה ברפין. לישראל שהיה להם לתק מצורות - פלה, (שם ט) וככלת מעודה כליה. מה זה כליה? אלו ישראל שהם כליה הפליה הוז. ישראל שהיה להם לתק מצורות - (עמום ט) אקים את ספת זwid הנטלת, ספת שלום. לשאר העמים שהיה להם רפין צירה וצוקה - כלה ברפין,

צוקה, (זיה) כלה ברפין, כמה דהוה לון בקדמיה.

ככה אתה עושה לי הרגני נא הרוג, ואוקמו. אבל הבי אמר משה, דרגה חד דיבית לי אקרי אפה, בגין דליתליה פרישו מפה. ה' דיליה אתאחד בהו בישראל. אי אתה (ס"א תשיש לון מעלהם) ישתאי לון בעלמא, הא ה' דשמא דא דאתאחד בהו את עבר מגניה, אי הבי אתה עושה

לי, דה' עקר דשמא דא אתעקר. ועל דא אמר יהושע לבתר, (יהושע) ומה תעשה לשם הגדל, דהא ודיי שמא דא עקר ריסודא דכלא, אפה הוא זי. ומשה אף על גב דקודשא בריך הוא לא אמר ליה, הבי ידע, דהא בהא תליא, וחובב גרים. ואפה אל תירא עבדי יעקב וגוי, כלל חד. כי אפה אני, הא אוקימנא כי אני אתה לא כתיב, אלא כי אתה אני. כי עשה כלה בכל הגוים וגוי, בכל הגוים עשה כלה כלה.

רב המנוח קדמיה אמר, דחיקו ועקרו לון. רפין דשר עמין, כמה בישין גרים לון. דחיקו ועקרו דישראל, גרים לון דטב ליהו ותועלטה. ומאי ניהו. (דף קצ"ט ע"ב) כלה. כלל דחיק. רפין דשר עמין, גרים לון רפין כל רפין, והאי איהו כלה. והבי אתazzi לון, דהא כל רפין בלא דחיקו דהוה לון בהאי עלם, גרים לון רפין לבתר בלא דחיקו, כלה. (ישעה כה) כי כלה ונחרצת שמעתי. כי עשה כלה. כלה ברפין. לישראל דהוה לון דחיקו ועקרו, כלה, (ישעה ס) וככלת מעודה כליה.

מן כליה. אלין ישראל, דאיןון כלים דהאי כליה, ישראל דהוה לון דחיקו ועקרו, (עמום ט) אקים את ספת זwid הנטלת, ספת שלום. לשאר עמין דהוה לון רפין צירה וצוקה, (זיה) כלה ברפין, כמה דהוה לון בקדמיה.